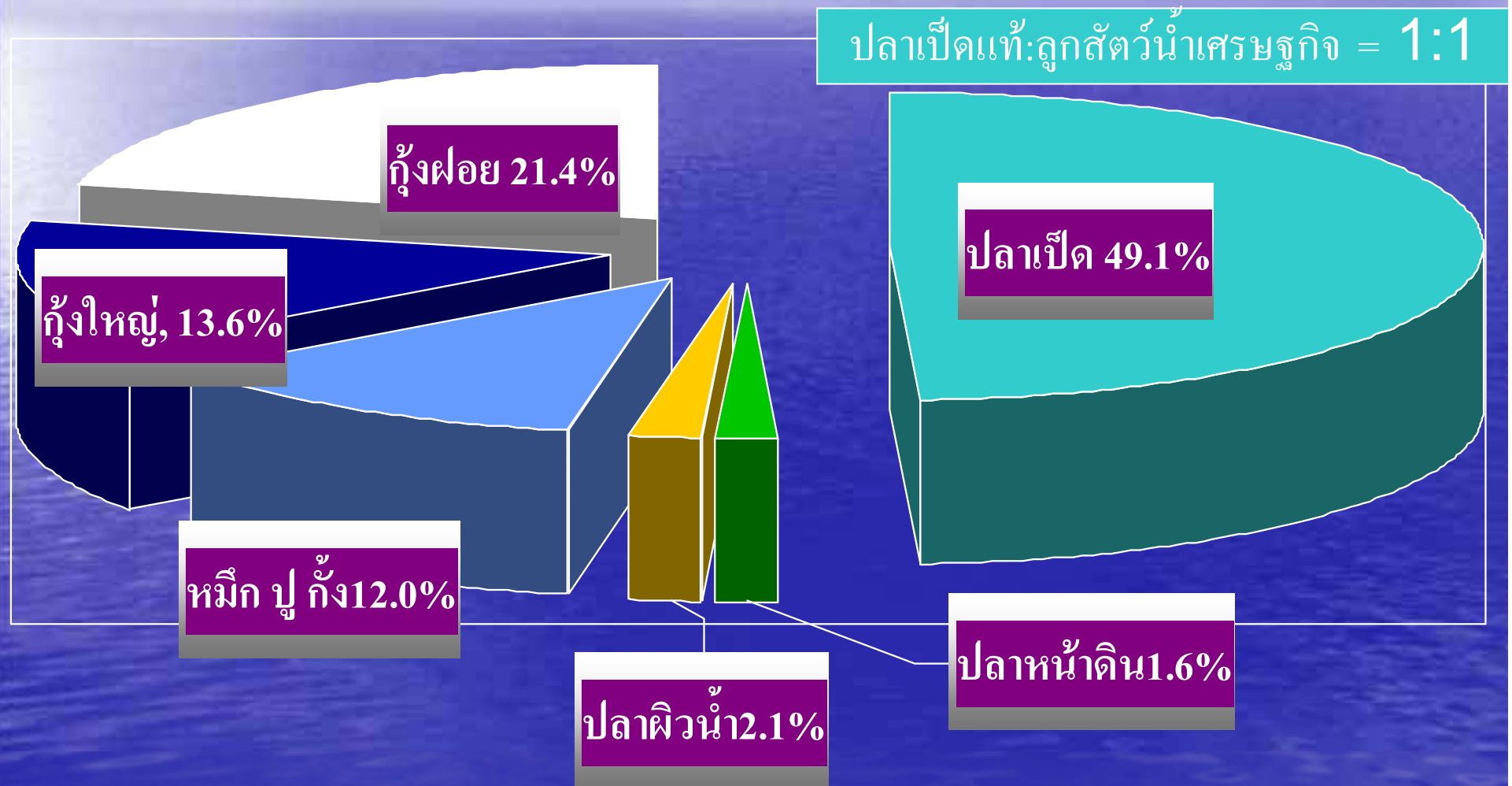

สำรวจจากอวนรุนขนาดเล็ก ในปี 2530

ปลาเปิด จากอวนรุนขนาดเล็ก ปี 2530 (ลูกสัตว์น้ำเศรษฐกิจเรียงตามลำดับปริมาณ)

- ลูกปลาผิวน้ำ 11 ชนิด
 - ปลากะตัก อันดับสองปลาแมว อันดับสามปลาสีกุนปลาแข่งไก่ ปลาหูปลาดาบขาว ปลาจาระเม็ด ปลาหลังเขียว และปลากระบอก
- ลูกปลาหน้าดินที่พบมีทั้งหมด 12 ชนิด
 - ปลาจวด ปลาเห็ดโคน ปลาข้างตะเกา ปลาปากคม ปลาดาบเงิน ปลาไหล ปลาลิ้นหมา ปลาข้างเหยียบ ปลากระต่ายหูตด ปลาดอกหมาก ปลากะพงแดง ปลาสาก
- ลูกสัตว์น้ำไม่มีกระดูกสันหลัง (4.01% ของปริมาณจับทั้งหมด)
 - กุ้งฝอย หมึกกล้วย กุ้งใหญ่ กุ้งตักแตน ปู หมึกกระดอง

สัตว์น้ำที่จับโดย อวนลาก อวนล้อม ลอยกุ่ม
อวนลอยปลา อวนช้อน อวนรัง ยอปัก โพงพาง
และอื่นๆ = ?

57,822-64,021 ตัน + ?

สัตว์น้ำ
ธาตุอาหาร
สารอินทรีย์

หอยแครง 32,104 ตัน
หอยนางรม 1,428 ตัน
หอยแมลงภู่ 1,652

(2548)

ปูม้า 840 ตัน
ปูเปี้ยว 365 ตัน

สัตว์น้ำที่จับโดยอวนรุน
ขนาดกลาง-ขนาดใหญ่และ
เครื่องมือประมงอื่นๆ

สัตว์น้ำจากอวนรุนเล็ก

21,433-27,632 ตัน

กุ้ง 43,889 ตัน
ปลา 530 ตัน

ปุ๋ย สารอินทรีย์ จากชุมชน
อุตสาหกรรม การเกษตร อื่นๆ

สารอินทรีย์และธาตุอาหาร
จากการเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา?

ทรัพยากรสัตว์น้ำ
ในภาพรวมใน
อำเภอบ้านดอน

- ไม่เคยมีการสำรวจประเมินในภาพรวม
- ในเอกสารกรมประมงปี 2530 ระบุว่าอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมแล้ว
- ข้อมูลที่พอเปรียบเทียบได้คือผลจับอวนรุนปี 2530 และปี 2548 ซึ่งผลจับสัตว์น้ำเศรษฐกิจลดลง แต่ผลจับรวมเพิ่มขึ้น
- จากผลการสัมภาษณ์ชาวประมงส่วนใหญ่ระบุว่า สัตว์น้ำลดลง ยกเว้นในกลุ่มอวนลอยกึ่งที่ส่วนใหญ่ ระบุว่าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น

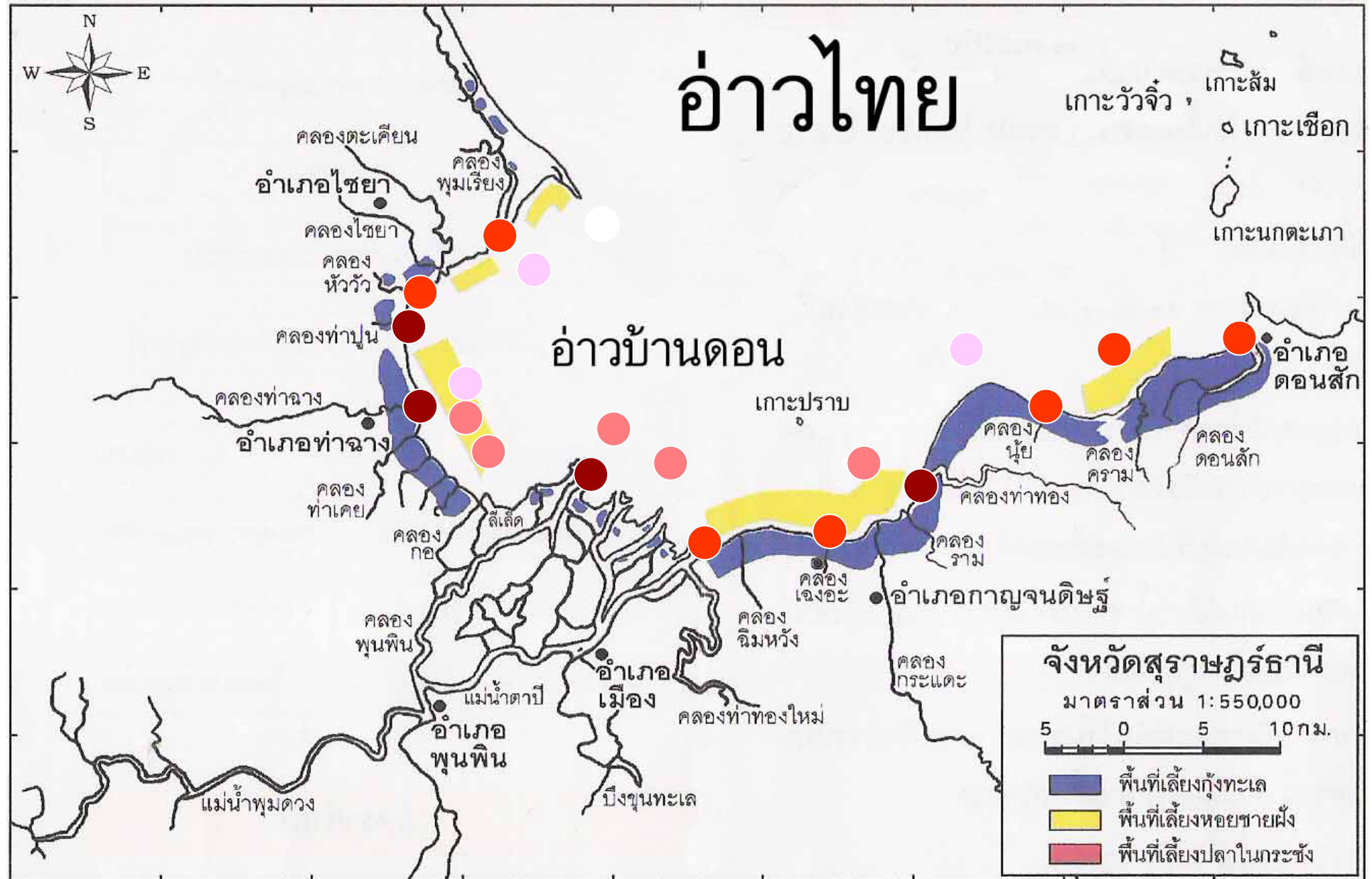

ทรัพยากรน้ำ

คุณภาพน้ำในอ่าวบ้านดอน

9°30'N
99°00'E

9°30'N
99°45'E

9°30'N
99°00'E

9°00'N
99°45'E

ค่าบีโอดีของน้ำบริเวณปากคลอง ปี 2548

จุดสำรวจ		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปากคลองดอนสัก	ดอนสัก	0.6	0.8	0.5	2.2	1.8	4.2	2.0	0.6	2.4	8.6	0.0	0.0
ปากคลองนุ้ย	ดอนสัก	1.6	0.8	4.0	1.6	7.6	8.0	7.0	0.4	0.0	3.0	0.0	1.8
ปากคลองท่าทอง	กาญจนดิษฐ์	1.8	0.2	1.4	2.0	1.6	4.0	2.8	1.0	2.6	0.0	0.0	0.0
ปากคลองราม	กาญจนดิษฐ์	0.4	0.6	1.2	3.0	5.0	6.6	4.0	1.2	2.2	1.4	0.2	0.0
ปากคลองเจงอะ	กาญจนดิษฐ์	0.4	0.2	1.0	2.2	3.4	6.4	3.8	1.0	1.0	0.0	1.8	1.2
ปากแม่น้ำตาปี	เมือง	1.2	1.2	1.2	2.8	2.4	2.2	2.6	1.0	1.2	2.4	0.0	0.2
ปากคลองลิเล็ด	พุนพิน	0.6	0.6	1.4	3.0	1.4	4.4	1.8	1.2	2.2	0.2	2.4	1.6
ปากคลองท่าฉาง	ท่าฉาง	0.4	0.4	1.4	4.0	1.2	6.6	2.8	1.4	2.2	2.4	1.4	0.2
ปากคลองท่าปูน	ไชยา	1.2	0.6	0.8	3.0	3.0	3.0	3.2	1.2	1.6	1.0	0.0	0.2
ปากคลองหัววัว	ไชยา	0.6	1.0	1.6	3.0	2.2	3.0	3.2	1.4	1.2	0.4	0.2	0.2
ปากคลองพุมเรียง	ไชยา	0.8	1.0	0.6	1.2	1.2	2.0	4.6	1.4	1.8	0.9	1.2	0.0

ความเค็มของน้ำบริเวณ 2 กม. จากฝั่ง ปี 2548

จุดสำรวจ		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
แหลมซุย	ต.พุมเรียง อ.ไชยา	23	26	23	25	25	30	20	36	25	30	25	10
ปากคลองพุมเรียง	ต.พุมเรียง อ.ไชยา	9	22	20	25	25	25	30	33	20	25	20	6
ปากคลองท่าฉาง	ต.ท่าฉาง อ.ท่าฉาง	4	10	11	18	15	25	30	29	20	15	15	4
ปากคลองท่าเคย	ต.ท่าเคย อ.ท่าฉาง	0	10	9	18	20	20	25	29	20	18	14	4
ปากคลองกอ	ต.ลิเล็ด อ.พุนพิน	0	11	8	15	10	20	25	29	15	15	3	0
ปากคลองพุนพิน	ต.ลิเล็ด อ.พุนพิน	7	15	14	15	20	15	15	30	15	3	5	0
ปากร่องน้ำบ้านดอน	ต.บางกุ้ง อ.เมือง	7	15	15	13	20	10	10	16	8	10	4	0
ปากคลองท่าทอง	ต.ท่าทอง อ.กาญจนดิษฐ์	16	28	26	25	25	25	20	23	25	20	21	6
ปากคลองคู้หม้อ	ต.ท่าทอง อ.กาญจนดิษฐ์	26	30	24	15	35	25	20	23	26	27	25	9
ปากคลองคราม	ต.ดอนสัก อ.ดอนสัก	26	30	25	33	30	25	25	24	20	28	28	9

ความเค็มของน้ำบริเวณปากคลอง ปี 2548

จุดสำรวจ		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปากคลองดอนสัก	ดอนสัก	26	30	30	36	25	30	29	29	20	31	22	20
ปากคลองนุ้ย	ดอนสัก	18	25	22	31	10	30	22	22	10	30	18	19
ปากคลองท่าทอง	กาญจนดิษฐ์	4	24	23	33	10	25	17	17	15	17	12	5
ปากคลองราม	กาญจนดิษฐ์	0	22	16	33	10	20	18	18	6	15	2	0
ปากคลองเจงอะ	กาญจนดิษฐ์	2	14	7	30	33	15	12	12	2	12	2	0
ปากแม่น้ำตาปี	เมือง	1	10	5	16	5	10	2	2	5	10	5	0
ปากคลองลิเล็ด	พุนพิน	0	1	0	12	1	4	1	1	1	3	0	0
ปากคลองท่าฉาง	ท่าฉาง	0	4	4	11	10	19	15	15	12	20	0	0
ปากคลองท่าปูน	ไชยา	1	13	12	22	10	25	9	9	15	11	0	0
ปากคลองหัววัว	ไชยา	3	15	20	29	10	27	8	8	15	25	0	0
ปากคลองพุมเรียง	ไชยา	10	20	21	28	25	30	28	28	10	32	20	10

Fecal Coliform 2548 : ปากคลอง

จุดสำรวจ		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ปากคลองดอนสัก	ดอนสัก	8	2	79	700	230	9,800	21	13	40	12.0	1,600	13
ปากคลองนุ้ย	ดอนสัก	33	0	70	20	790	110	5	0	8	17.0	2,400	33
ปากคลองท่าทอง	กาญจนดิษฐ์	49	33	40	16,000	790	490	32	23	1,800	6.8	2,400	130
ปากคลองราม	กาญจนดิษฐ์	46	0	2	78	130	230	34	5	230	17.0	2,400	130
ปากคลองเจงอะ	กาญจนดิษฐ์	350	27	130	170	1,700	170	13	2	1,700	6.8	2,400	240
ปากแม่น้ำตาปี	เมือง	540	5	49	220	1,300	2,200	2,400	7	330	6.8	81	2
ปากคลองลิเล็ด	พุนพิน	240	21	12	700	24,000	700	15	170	1,300	2.0	1,600	5
ปากคลองท่าฉาง	ท่าฉาง	70	9	40	24,000	490	1,400	8	2	2,800	11.0	2,400	540
ปากคลองท่าปูน	ไชยา	33	2	4	24,000	170	3,500	14	17	1,300	6.8	2,400	79
ปากคลองหัววัว	ไชยา	23	4	2	1,400	490	5,400	2	21	2,400	6.8	1,600	130
ปากคลองพุมเรียง	ไชยา	130	11	5	1,800	1,700	1,300	0	5	2,200	4.5	1,600	920

ทรัพยากรการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชีวิต
ชาวประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ทรัพยากรมนุษย์

ขอบคุณ

ทางเลือกในมุมมองของนักวิชาการ

บรรจง เทียนสังข์

อ่าวบ้านดอน

เครื่องมือทชาวประมงเซจบบูมาเนอวบานคอน

จ. สุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2551

	ลากคู่	ลากเดี่ยว	อวนรุน	ลอบปู	ลอบปู	แฉั่ว
กาญจนดิษฐ์	0	192	102	67	9	0
ดอนสัก	0	74	115	104	50	0
สมุย	0	0	0	37	2	0
พังงัน	0	0	0	19	2	0
ไชยา	0	0	1	203	48	0
ท่าฉาง	0	0	141	2	1	0
พุนพิน	0	4	68	38	24	1
ท่าชนะ	0	0	0	51	66	0
เมือง	66	16	150	223	217	0
รวม	66	286	577	744	419	1

เรือประมงลอบพับ

อวนจมปู

ข้อดีการเลี้ยงปูม้าในพื้นที่ชุ่มน้ำ

- ใช้พื้นที่ และทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ตามศักยภาพและบูรณาการ
- ประหยัด ใกล้เคียงกับไม่ต้องออกทะเลไกล
- อาหารที่ใช้เลี้ยงปูหาได้ในท้องถิ่น

- ใช้แรงงานในครอบครัวเท่าที่มี
- เกื้อกูลกับวิถีชีวิตของชาวประมง
- มีความเป็นไปได้เชิงปฏิบัติ ชาวประมงยอมรับ
- เป็นระบบที่ควบคุมได้
- มีความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจ

ตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ

ผลผลิตมีคุณภาพ ตลาดต้องการ

คอกปูม้าที่เกาะเสร็จ

ตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ

ทำงานด้วยความสุข มีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

ทะเลชุมชน: แหล่งอนุบาลลูกปูวัยอ่อน

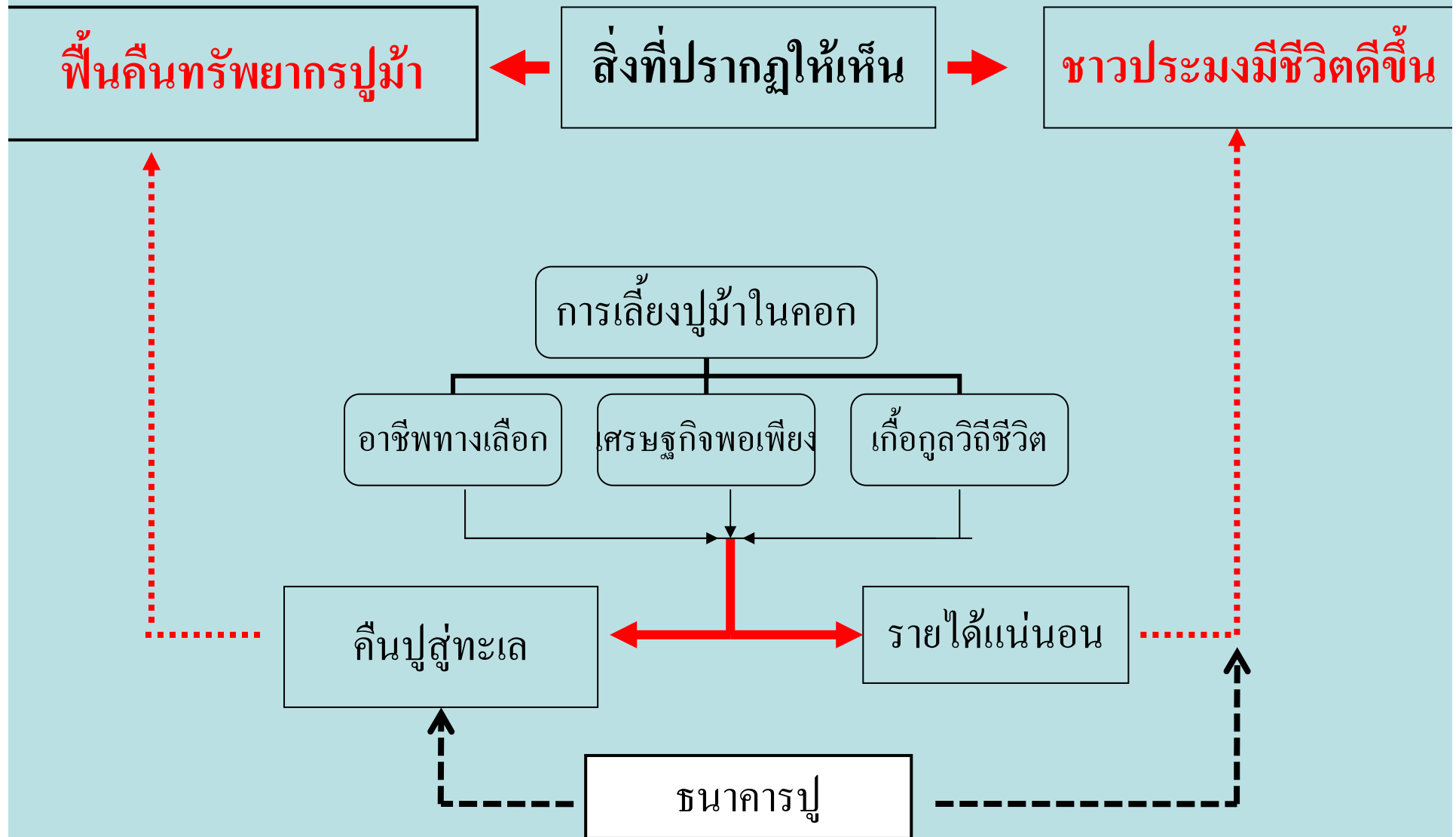
ทำงานด้วยความสุข มีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

กินปูทะเล

- ตามธรรมชาติ ลูกปูที่ฟักเป็นตัว 10,000 ตัวจะมีเพียง ตัวเดียวเท่านั้น ที่มีโอกาสเติบโตเป็นปูขนาด10ตัว/กกเข้าข่ายประมง
- ถ้ามีแหล่งเลี้ยงตัว ปู100 ตัว จะมี 10 ตัว เติบโตเข้าข่ายจะมีลูกปู เข้าข่ายประมง ถ้าแม่หนึ่งมีไข่ 400,000 ฟองก็จะมีลูกปูประมาณ40,000 ตัวเข้าข่ายประมง
- ปูขนาด10 ตัว/กก วันละ 4000 กก. หรือวันละ 4 ตัน

ผลที่ได้จากการเลี้ยงปูม้าในพื้นที่ชุ่มน้ำและธนาคารปู

ขอบคุณครับ

ท่องเที่ยว : จากเกาะสู่ฝั่งพลังเศรษฐกิจการท่องเที่ยวสุราษฎร์ธานี
อย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การท่องเที่ยวยั่งยืนสุราษฎร์ธานี

สมเชาว์ โกศล

นายกสมาคมมัคคุเทศก์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทรัพยากรมนุษย์ (Human resource)

เป็นบุคคลซึ่งมีความพร้อม มีความจริงใจ และสามารถที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร หรือเป็นบุคคลในองค์กรที่สามารถสร้างคุณค่าของระบบการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ดังนั้นองค์กรจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งต้องใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เข้ามาช่วย

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

คือการวางอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อจัดให้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงาน และประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร โดยใช้วิธีการฝึกอบรม การให้ความรู้ และจัดโปรแกรมพัฒนาบุคลากรให้มีโอกาสให้ได้รับความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับอนาคต

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การท่องเที่ยวยั่งยืน

1. เพื่อเป็นการยกระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะของทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะคิดให้แก่ทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว
3. ปรับปรุงบุคลากรการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี
4. เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของแรงงานมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
5. เพื่อรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถให้คงอยู่ให้นานที่สุด

แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การท่องเที่ยวยั่งยืน

แนวทางที่ 1 การดำเนินการให้บุคลากรรับประสบการณ์และการเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยวิธีการ 3 ประการ คือ

1. การฝึกอบรม (Training)
2. การศึกษา (Education)
3. การพัฒนา (Development)

แนวทางที่ 2 การกำหนดและวางรูปแบบอย่างมีระบบมาใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมให้บุคลากรการท่องเที่ยวดีขึ้น 3 ส่วน คือ

1. การพัฒนาบุคลากร (Individual Development)
2. การพัฒนาสายอาชีพ (Career Development)
3. การพัฒนาองค์การ (Organization Development)

แนวทางที่ 3 การพัฒนาให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ถือเป็นการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้กับ ตำแหน่งงาน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การเรียนรู้จากประสบการณ์
2. การเรียนรู้ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์
3. การเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

10 ขั้นตอนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของสุราษฎร์ธานี

ขั้นตอนที่ 1.

การให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่บุคลากรการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ ทั้งด้านการศึกษา และการฝึกอบรม โดยให้บุคลากรมีโอกาสดำเนินการพัฒนาใน กระบวนการเรียนรู้ ทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อเป็นประสบการณ์ ให้การบรรลุเป้าหมายของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 2.

นโยบายการให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว เป็นการดำเนินกิจกรรมเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานที่จะทำให้บุคลากรมีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ของตนเองเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น เช่น มีการปฐมนิเทศก่อนเข้าทำงาน การสอนงาน การฝึกอบรมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งจะทำให้เป็นการเพิ่ม ความรู้ ทักษะและความสามารถซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้าน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3.

การวางแผนทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ต้องให้ตรงกับความต้องการ และลักษณะงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น ภาคธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พัก ธุรกิจอาหารและบันเทิง ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและสปา หรือธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น การพัฒนาบุคลากรทางด้านการศึกษาหรือ การฝึกอบรมที่อย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ขั้นตอนที่ 4.

การเปิดโอกาสให้บุคลากรได้รับการพัฒนาให้ตรงกับลักษณะงาน หรือตามความจำเป็นในการนำไปใช้กับงานที่ปฏิบัติ โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่พนักงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก และสนใจที่จะเข้ารับการพัฒนา เพราะภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือผู้ที่ปฏิบัติงานจะต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจาก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งจะต้องรับบริการตลอดระยะเวลาการเดินทาง นอกจากนั้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมาแล้ว ให้มีโอกาสดำเนินการตามความเหมาะสมในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งอาจมีการทำสัญญาเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร โดย ผู้รับทุนจะต้องนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานตามที่กำหนด มีการปรับเปลี่ยนค่าตอบแทนให้สูงขึ้นเมื่อจบการศึกษาและการจัดหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาของทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 5.

การนำผลจากการศึกษาของสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ ไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น พนักงานโรงแรม พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานภาคการขนส่ง พนักงานบริการด้านสุขภาพและสปา พนักงานบริการนำเที่ยว หรือมัคคุเทศก์ เป็นต้น ต้องได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เข้ากับภาวะการณ์ของโลกปัจจุบัน และดำเนินการ โดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญ

ขั้นตอนที่ 6.

กระบวนการเรียนการสอนของสถานศึกษา ที่เปิดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ต้องเน้นภาคปฏิบัติให้มากกว่าความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการ เพราะเมื่อนักเรียน หรือนักศึกษา ที่จบออกมาจากสถาบันการศึกษาแล้วจะได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ ให้ตรงกับวิชาชีพที่ได้เรียนมา และจะนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันตรงตามเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 7.

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ต้องจำแนกวุฒิการศึกษาตามประเภท ของธุรกิจ เช่นระดับงาน ตำแหน่งหน้าที่ และแผนก ต่าง ๆ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนด้าน การบริหารจัดการ และใช้เป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตร หรือจัดหลักสูตรที่ใช้ในการอบรม ให้ตรงกับวุฒิการศึกษา แผนก ตำแหน่งในองค์กรของผู้เข้าอบรมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่ละประเภทให้ตรงกับความต้องการ เพื่อให้ผลจากการพัฒนาเกิดประโยชน์สูงสุด

ขั้นตอนที่ 8.

การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวให้เป็นผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเพื่อให้ ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วน เพื่อร่วมกันส่งเสริมพัฒนาการให้ทรัพยากรมนุษย์ได้มาตรฐาน รู้วิธีแก้ไขจุดอ่อน และการ เสริมสร้างจุดแข็ง ให้นักท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจจะเป็นแรงจูงใจให้จำนวนประชากรนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนที่ 9.

ผู้บริหารในสถานประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น การ ฝึกอบรม การให้การศึกษา เพื่อให้โอกาสแก่บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตรงตามตำแหน่งงานได้มีโอกาส เติบโต และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และได้มีโอกาสรับการพัฒนาด้านการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานได้มีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน มีการเพิ่มความเป็นมืออาชีพ

ขั้นตอนที่ 10.

ผู้บริหารในองค์กรของสถานประกอบการ จะต้องมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการพัฒนา ให้ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งทางด้านการศึกษาและการฝึกอบรม ให้โอกาสบุคลากรได้รับการพัฒนา เช่น การมองทิศทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในองค์กรของตนว่าจะมีวิธีการอย่างไรจึงจะพัฒนาได้สอดคล้องกับธุรกิจของตน มีความรู้ความเข้าใจในสายงานการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีฝ่ายที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ที่มีความชำนาญ จะต้องกำหนดนโยบายหรือมีแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งทางด้านการศึกษา และการฝึกอบรม อาจจะเป็นแผนพัฒนาระยะสั้นหรือระยะยาว

การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่การท่องเที่ยวยั่งยืน

1. มีทักษะ
2. ทำงานเชิงรุก
3. มีความสามารถเฉพาะตัว
4. เรียนรู้ด้วยตนเอง
5. เป็นคนมีความรู้
6. รู้จักปรับตัว
7. มีปฏิสัมพันธ์
8. มีความสามารถ
9. เรียนรู้ตลอดชีวิต
10. คิดนอกกรอบ
11. มีระบบ
12. รอบรู้ ทันสมัย
13. มีศักยภาพ
14. รับผิดชอบ
15. มีวินัย

.....

“เลิศ...ความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน บนฐานการอนุรักษ์ ทรัพยากรท้องถิ่น”

โดย กำนันประเสริฐ ชัญญุกรณ์
ประธานกลุ่มชุมชนเลิศนำเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์

ความเป็นมาของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของกลุ่มชุมชนเลิศนำเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์

ก่อนเดือนมิถุนายน 2547 ชุมชนมีการรวมตัวกันตั้งกลุ่ม เพื่อที่จะดูแลทรัพยากร “กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สัตว์น้ำ” ซึ่งเป็นกลุ่มที่ตั้งขึ้นมาทำงานและอยู่ภายใต้กฎระเบียบของการใช้ป่าชุมชน และพระราชบัญญัติประมง

- มิถุนายน 2547 เริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการของการทำการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมี REST เข้ามาเป็นผู้อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และมีโครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง (CHARM) เป็นผู้สนับสนุนงบประมาณ วัตถุประสงค์ในการทำการท่องเที่ยวโดยชุมชนของกลุ่มชุมชนเลิศนำเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ ดังนี้
 1. เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 2. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน
 3. เพื่อสร้างรายได้เสริม
 4. เพื่อประชาสัมพันธ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักทั้งคนภายในและภายนอก
- 2548 – 2550 การท่องเที่ยวโดยชุมชนเริ่มเติบโตขึ้นมาเรื่อยๆ อย่างมั่นคง และพร้อมที่จะก้าวต่อไปข้างหน้า
- ผลสำเร็จที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน สรุปได้ดังนี้
 1. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ทรัพยากรป่าไม้เพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากพื้นที่ป่าชายเลนที่เพิ่มขึ้นเกือบ 3,000 ไร่
 - ปริมาณของสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ชาวประมงพื้นบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นตามมา
 - ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น แม่น้ำลำคลองมีความสะอาด สามารถนำมาใช้ในการอุปโภคได้ ปริมาณขยะในที่สาธารณะลดลง
 2. ชาวบ้านในชุมชนมีความสามัคคี และเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ของส่วนรวมมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน องค์กรกำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. และกลุ่มต่างๆ ร่วมกันทำงานเพื่อชุมชน
 3. ด้านรายได้ของผู้คนในชุมชน ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้น ได้แก่

- สมาชิกกลุ่มท่องเที่ยว
- กลุ่มอาชีพ
- ชาวประมงพื้นบ้าน
- ร้านค้าในชุมชน

4. ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งของคนภายในและภายนอก

ซึ่งจากผลสำเร็จที่เกิดขึ้นนี้ ส่งผลให้ตั้งแต่ปี 2550 ชุมชนได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ ทั้งจากองค์กรภาครัฐ และหน่วยงานต่าง ๆ มากกว่าที่เป็นมา

ในปัจจุบันตำบลลิเล็ดเป็นพื้นที่กรณีศึกษาให้กับคนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ในเรื่อง

1. การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
2. การจัดการทรัพยากรชายฝั่ง
3. ชุมชนชาวประมงต้นแบบ

ผลงาน

- ได้รับรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการท่องเที่ยว จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว
- ได้รับรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการท่องเที่ยว จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ได้รับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

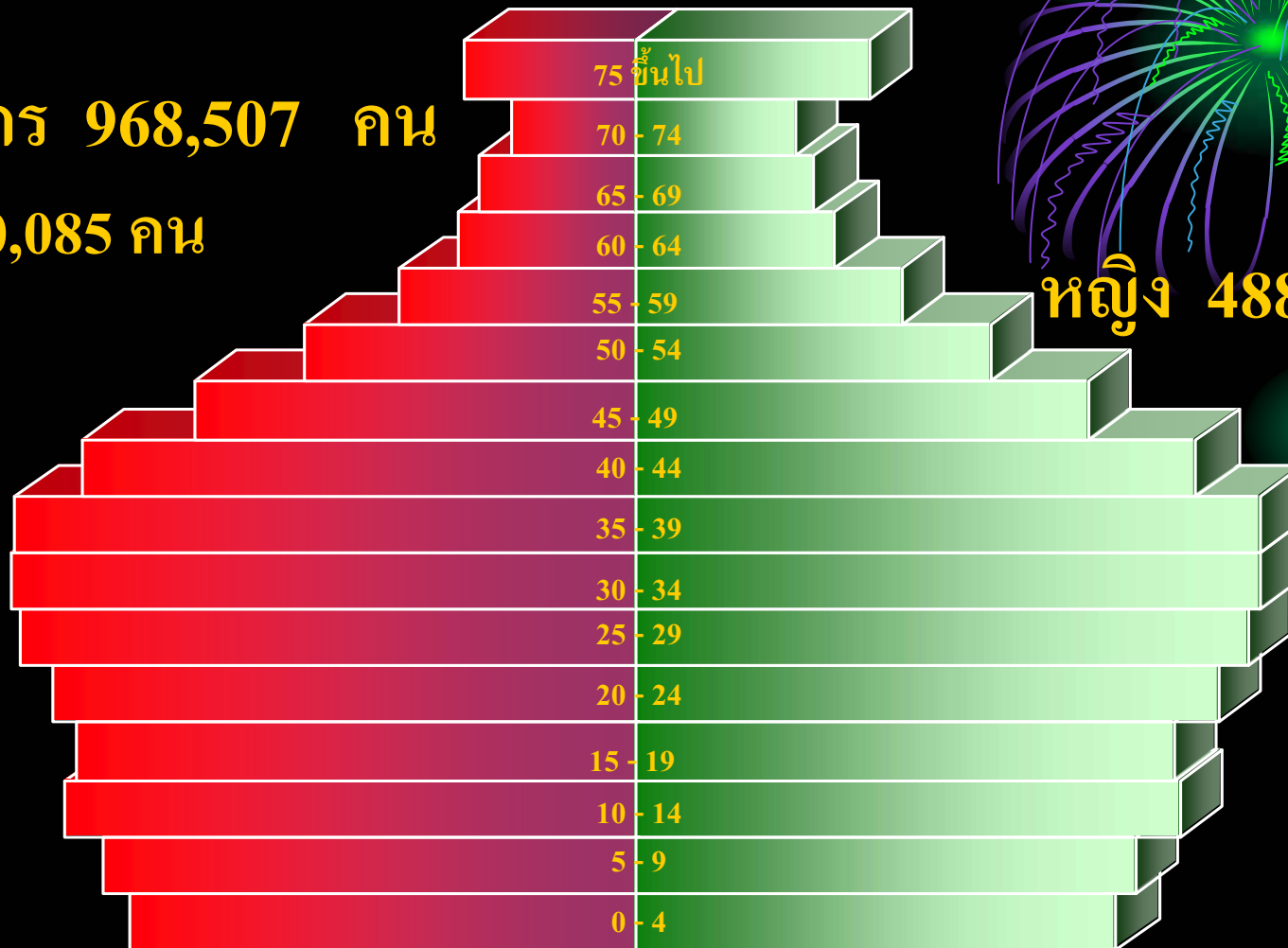
เด็กและเยาวชน : สัมคมกับการเฝ้าระวังสถานการณ์เด็กและเยาวชน

สถานการณ์ด้านสุขภาพอนามัยของเด็กและเยาวชน

ประชากร 968,507 คน

ชาย 480,085 คน

ชาย

หญิง 488,442 คน

หญิง

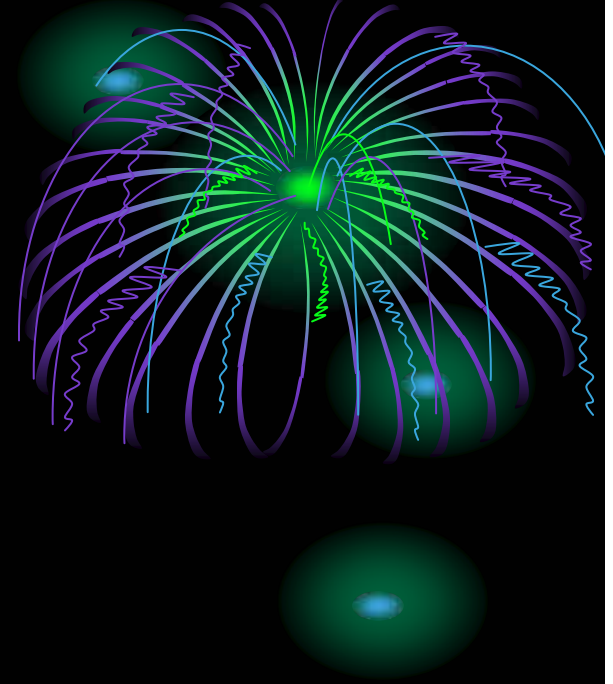
อายุ 0 - 24 ปี 381,108 คน = 39.35 %

อายุ 25 - 49 ปี 404,546 คน = 41.77 %

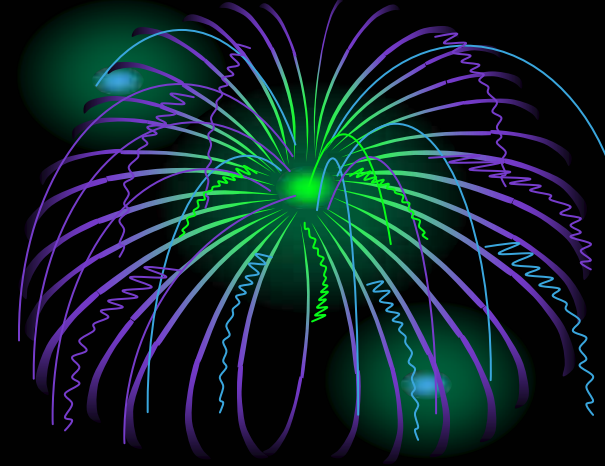
อายุ 50 → 182,853 คน = 18.88 %

ประเด็นนำเสนอ

- อนามัยวัยทารก
- อนามัยการเจริญพันธุ์
- พัฒนาการของเด็ก
- ภาวะโภชนาการ
- สุขภาพช่องปาก
- โรคภัยไข้เจ็บ
- พฤติกรรมทางเพศ
- สุขภาพจิต

อนามัยทารก

→ อัตราเกิดมีชีพสูงขึ้น

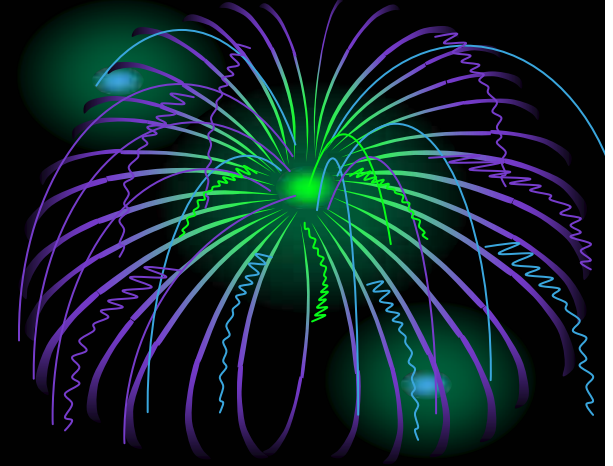
- จาก 13.82 → 22.47 (ต่อพันประชากร)

→ อัตราตายทารกต่ำกว่าเกณฑ์

- จาก 4.28 → 4.71 (ต่อพันเกิดมีชีพ)

*** ทารกมีโอกาสอยู่รอดมากขึ้น**

อนามัยทหารก (ต่อ)

- ทารกคลอดน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม เพิ่มขึ้น
 - 11.2 → 12.1 (ร้อยละ)
- เด็กขาดสารไอโอดีนลดลง
 - 0.61 → 0.54 (ร้อยละ)
- การได้รับวัคซีนมีความครอบคลุมร้อยละ 99.2

อนามัยการเจริญพันธุ์

→ สตรีสมรสแล้วคุมกำเนิดโดยวิธีชั่วคราวเพิ่มขึ้น

ยาเม็ดคุมกำเนิด 46.1 → 61.3

ถุงยางอนามัย 1.4 → 2.8

→ วัยรุ่นตั้งครรภ์ เพิ่มขึ้น

มารดาอายุ < 20 ปี 12.1 → 17.8 (ร้อยละ)

→ สตรีตั้งครรภ์ยังมีภาวะโลหิตจาง

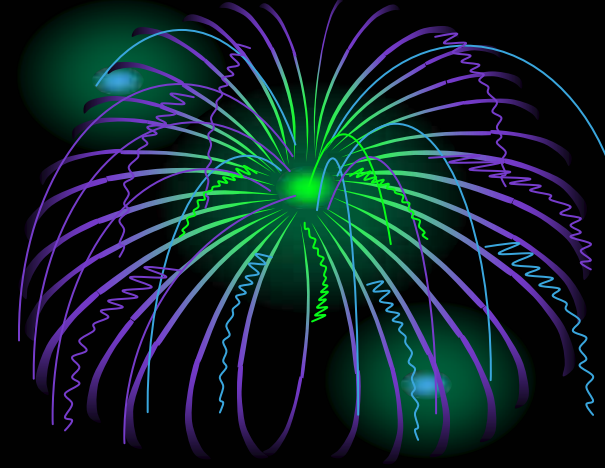
12.8 → 13.1 (ร้อยละ)

การพัฒนาการของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ แม้ว่าจะมีพัฒนาการ
สมวัย แต่แนวโน้ม จะมีการพัฒนาการที่
ล่าช้าเพิ่มขึ้น

ภาวะโภชนาการ

- น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง

5.14 $\rightarrow$ 4.17 (ร้อยละ)

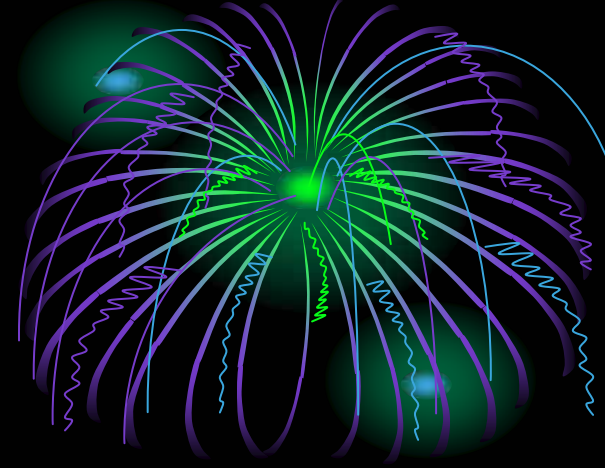
- น้ำหนักเกินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ

9.2 $\rightarrow$ 13.1 (ร้อยละ)

สุขภาพช่องปาก

สภาวะฟันผุ ยังเป็นปัญหา

- เด็กเล็ก พบร้อยละ 71.1
- เด็กโต พบร้อยละ 31.4

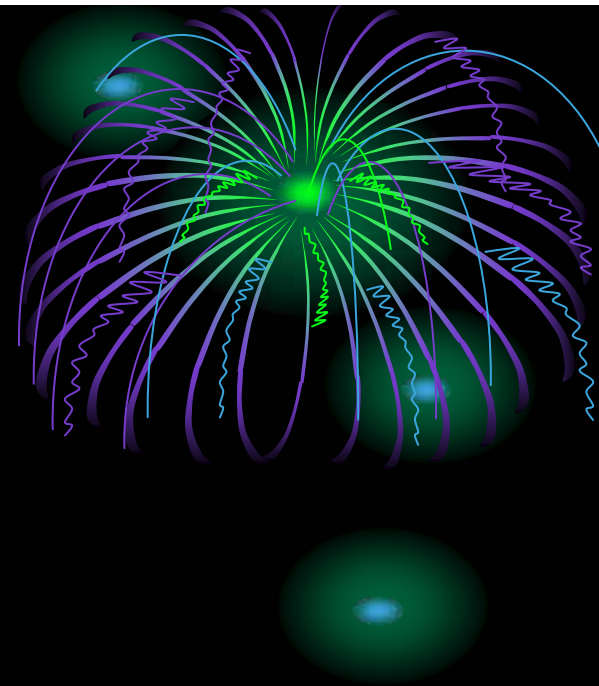

โรคภัยไข้เจ็บ

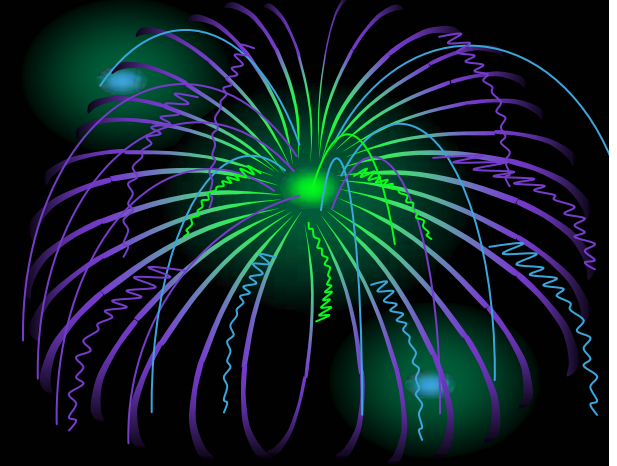

เด็กเล็กยังมีสถานะเสี่ยงสูง

- โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน (713.38)
- โรคปอดอักเสบ (1,668/2)

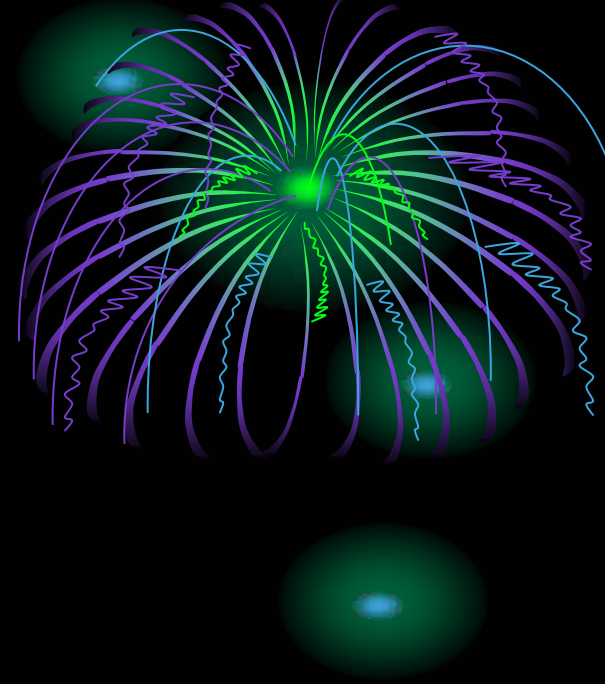

พฤติกรรมทางเพศ

	ชาย(263)	หญิง(275)
การเคยมีเพศสัมพันธ์	44.1	17.1
อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (11–13 ปี)	4.2	6.4
การใช้ถุงยางอนามัย	50.0	34.1
มีแฟนหรือคู่รัก	38.0	17.2
มีเพศสัมพันธ์กับแฟน — คู่รัก	84.0	93.6
การมีคนรักที่อยู่กินด้วยกัน	34.0	14.2

สุภาพพิจิต

- อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ (ทั่วไป) 3.51 ต่อแสนประชากร
- อัตราพยายามฆ่าตัวตาย (เยาวชน) 18.4 ต่อแสนประชากร

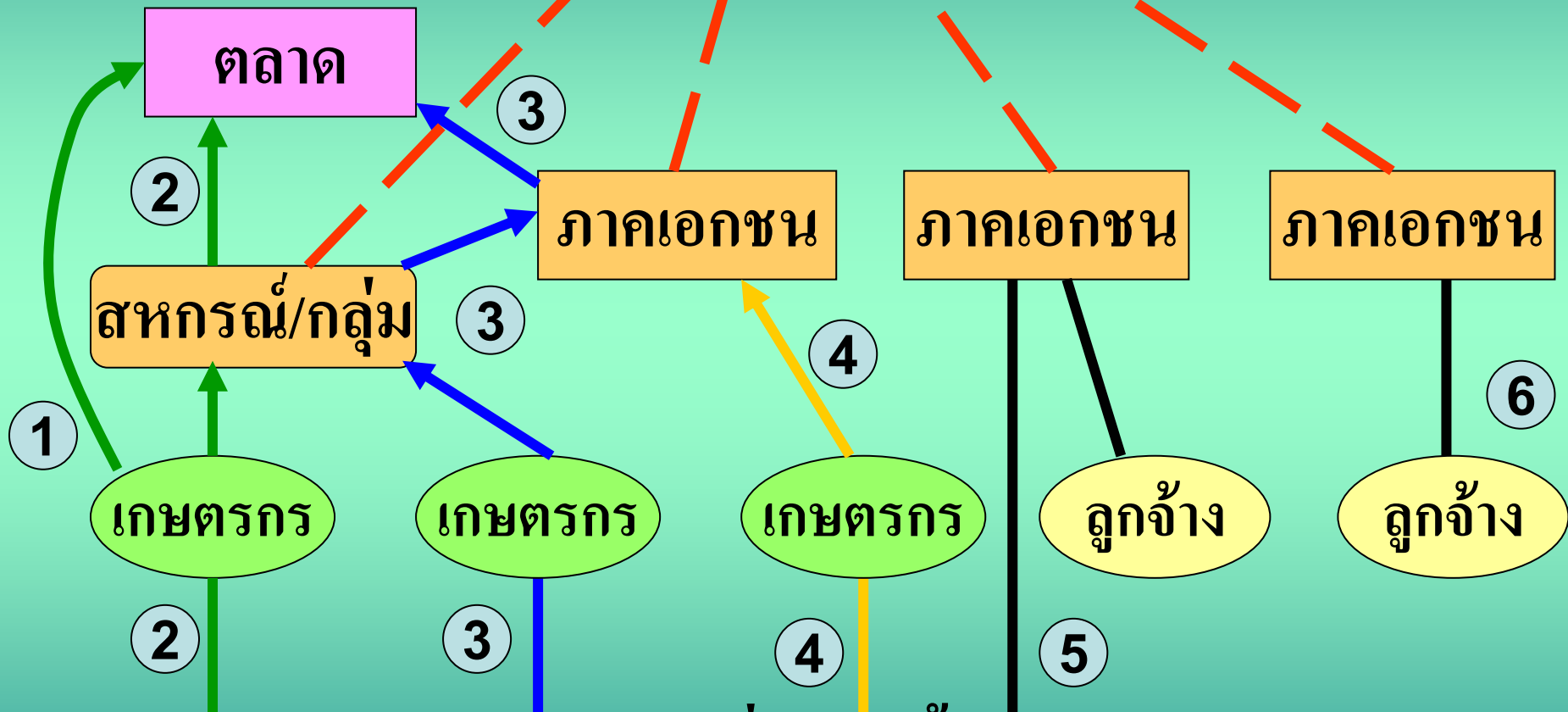
**การเสวนา “เศรษฐกิจจังหวัดบึงฉลือ เศรษฐกิจชุมชน และทุนทาง
วัฒนธรรม”**

เศรษฐกิจจังหวัดบนฐานเศรษฐกิจชุมชน
และทุนทางวัฒนธรรม”

ดร. สীလာภรณ์ บัวสาย
รองผู้อำนวยการ สกว.

GPP จังหวัด

111,907 ล้าน
114,753 ต่อคน/ปี

ฐานทรัพยากร (ที่ดิน น้ำ อากาศ ป่า)

ฐานวัฒนธรรม

ที่มาของรายได้หลักของสุราษฎร์ธานี

- ✓ ยาง
- ✓ ปาล์มน้ำมัน
- ✓ ผลไม้
- ✓ สัตว์น้ำ : กุ้ง หอย ปู ปลา
- ✓ การท่องเที่ยว

คำถาม

1. สินค้าอะไรบ้างที่มีโอกาสต่อตรงถึงผู้บริโภค
สินค้าอะไรบ้างต้องผ่านการ **processing** ก่อน

? ยาง

? ปาล์มน้ำมัน

? ผลไม้

? สัตว์น้ำ : กุ้ง หอย ปู ปลา

? การท่องเที่ยว

2. ในระบบการผลิตสินค้าแต่ละตัว

- จะลดรายจ่ายได้ในจุดไหนบ้าง อย่างไร
- จะเพิ่มรายได้ได้อย่างไรบ้าง (แปรรูป
จัดการผลผลิตและตลาด เพิ่ม **stories**
ทำ **packaging** ฯลฯ)
- จะพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานได้อย่างไร
บ้าง

3. โครงสร้างการกระจายผลประโยชน์ (ทำอย่างไร จะเป็นการค้าที่มีการแบ่งผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม กว่านี้)

- การค้าผลิตผ่านรูปแบบ ช่องทางไหน มากน้อย
แค่ไหน มูลค่าเพิ่มตกอยู่กับจุดไหน แคไหน
- ชาวบ้านจะยกระดับจากการผลิตวัตถุดิบ ขึ้นสู่
การแปรรูปขั้นต้นและเป็นเจ้าของมูลค่าเพิ่มได้
ต้องการการหนุนเสริมอะไรบ้าง

ทางเลือกของเกษตรกร

การตัดสินใจของเกษตรกรขึ้นกับอะไรบ้าง

- ✓ มีน้ำ
- ✓ ความรู้ในการผลิต
- ✓ ต้นทุนเทียบกับผลตอบแทน
- ✓ มีตลาด เข้าถึงตลาด
- ✓ ตัวเลือกเพื่อลดความเสี่ยง (จากราคา/ดินฟ้าอากาศ)
- ✓ เทคนิคการพัฒนาคุณภาพ/มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

4. ทำอย่างไรจะใช้ฐานทุนทรัพยากรและทุน วัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืน

ประชุมกลุ่มย่อยกรณีศึกษา

- “อ่าวบ้านดอน” ชุมทรัพย์เมืองสุราษฎร์ฯ
- สร้างสรรค์ปัญญา เพื่อพัฒนาปาล์มน้ำมัน
- โคนือ้กับโอกาสทางธุรกิจของเกษตรกร
- ทางเลือก ทางรอดของธุรกิจเงาะเมืองสุราษฎร์ฯ

“อ่าวบ้านดอน” ชุมทรัพย์เมืองสุราษฎร์ฯ

อ่าวบ้านคอน ชุมทรัพย์เมืองสุราษฎร์

รศ.ดร. ยนต์ มุสิก

คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

>6,560

● ชาวประมง **>1,850**

● ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ **>4,710**

Surat Thani

41 กม.

พื้นที่ 434,000 ไร่

ป่าชายเลน 19,587 ไร่

บ่อเลี้ยงกุ้ง 48,735 ไร่
การเลี้ยงปลา 231 ไร่

Surat-Thani

กุ้งทะเล

- ปี 2548 พื้นที่เลี้ยง 48,735 ไร่ ผลผลิต 43,889 ตัน

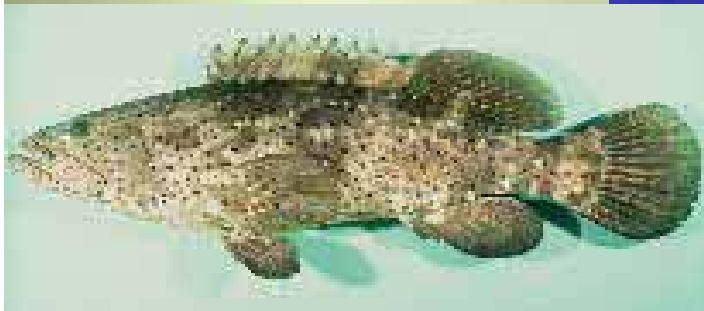

● พื้นที่ที่เป็นบ่อร้าง 50%

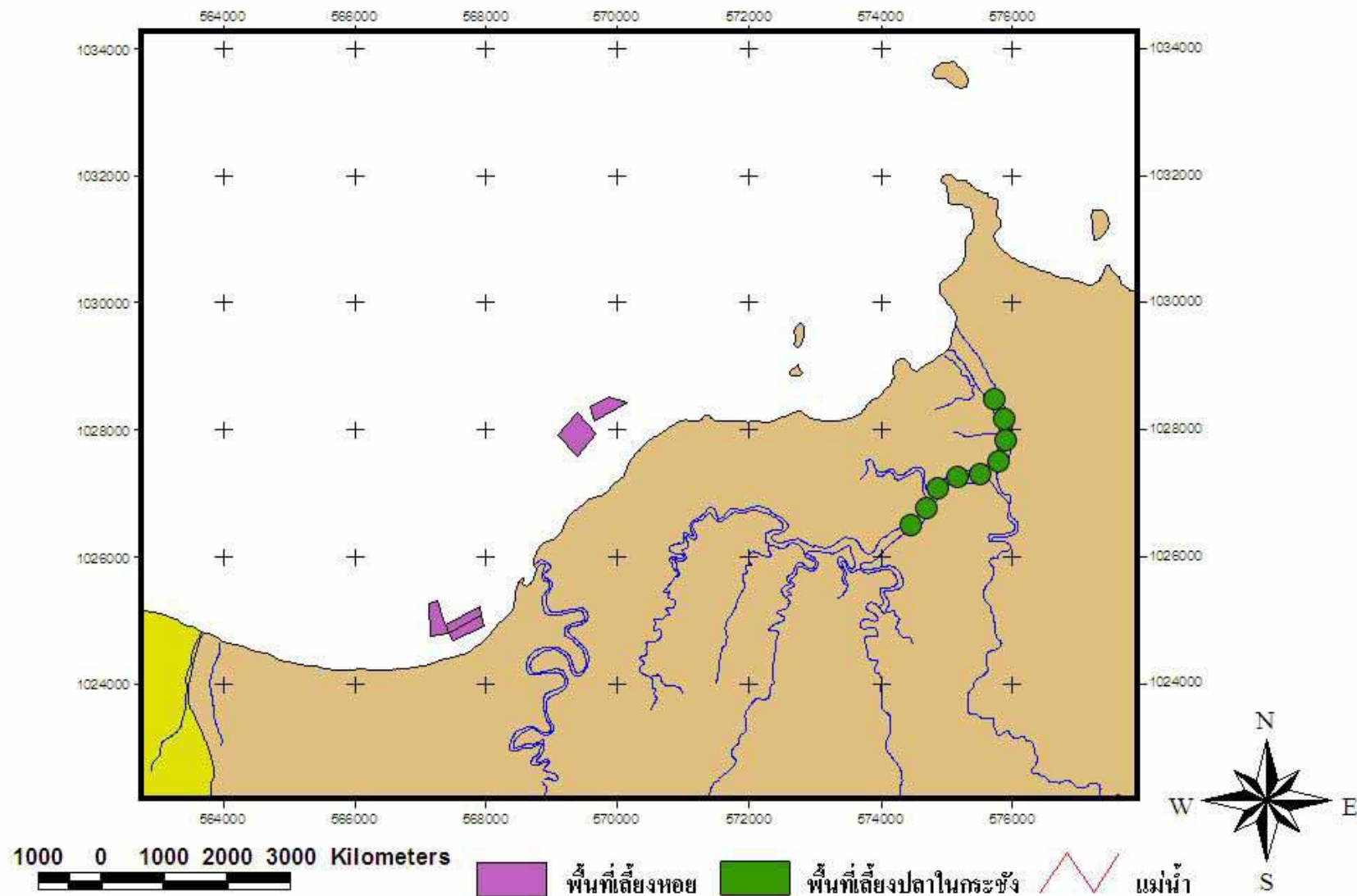
ปลาน้ำกร่อย

- ปี 2548 พื้นที่เลี้ยงบ่อ 208 ไร่ กระชัง 23 ไร่
- ผลผลิต 530 ตัน บ่อ 122 ตัน กระชัง 408 ตัน

ภาพที่ 2 พื้นที่เลี้ยงปลาในกระชัง และพื้นที่เลี้ยงหอยตามสภาพความเป็นจริงในเขตอำเภอคอนสาร

ทรัพยากรสัตว์น้ำจากป่าชายเลน

- ปลาในป่าชายเลนบริเวณอ่าวบ้านดอน (2536)
- 50 ชนิด

ปูเปี้ยว

- ปริมาณที่จับเฉลี่ย 1 ตัน/คืน 365 ตัน/ปี
- เคยจับได้ 10 ตัน/คืน 3,650 ตัน/ปี

ປູທະເລ

ในอ่าว